

Р: Да, те са няколко...

Р1: Павлова ли?

Р: Да, там а-а-а

И: Че също не искали да приемат децата? Нещо такова ми беше споменал.

Р: Значи там при Анка Павлова, 90% са ромски деца...

Р1: Защото другаде не ги приемат.

Р: В другите детски градини е абсурд, не ги приемат.

И: А те какво им казват?

Р: Няма места. Както в цялата страна, така се оправдават по същия начин и в детските градини. Казваш – няма места.

Р1: Те си имат определени квоти. Да речем директора на една детска градина е решил да приеме 5 деца от ромски произход и повече няма как, няма да приеме. И всички останали ги връщат. По училищата е същото...

Р2: Ето, децата почват от детската градина. Проблеми от детската градина, от училище, от гимназията. Оттам трябва да се почне. Аз на това му викам интеграция.

Р: Нека ми дадат този шанс...

Р2: Да не живеем по крайните квартали на София, да сме си заедно, нали да не разваляме пейзажа на панелните блокове...

И: А самите роми освен вие, които сте очевидно запознати с проблематиката, те какво разбират под интеграцията? Изобщо представят ли си я?

Р: Интеграцията за тях е да общуват с останалите етнически групи, с българи, с турци и така. Това е за тях представата да се интегрират, помежду да си общуват. Да си покажат там способностите... Интеграция за тях е това (НПО 2).

И: Много се говори за интеграция. Вие как си представяте интеграцията на ромите?

Р: Не знам какво... аз не харесвам това понятие, защото, за да интегрирам някой, трябва да е дошъл току-що, ти изведнъж забелязваш, че ме има и аз казвам – аз съм новия... Нали в нов клас, нов ученик, който се чуди как ще го приобщи, как ще го приемат, да търси така сродни душици и така става бавно култивирането. Когато аз съм тука от 15 века, какво значи да ме интегрират? Или някой се прави, че не ме е виждал толкова време и сега изведнъж ме забелязал, по цивилизационни причини, защото нали така по-въздигнат